

kyndig vil sige: denne By behøver ikke at træffe nogen Slags Kvarantæneforanstaltning, thi om ogsaa en Epidemi kommer til Byen, udbreder Sygdommen sig ikke der. Det tror jeg ikke, nogen Sagkyndig vil vove at sige.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 43 St.

Fessen: Jeg antager, at Sagen er af den Betydning, at der vil være Anledning til at nedsætte et Udvalg, og derfor tillader jeg mig at foreslaa, at der nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag enstemmigt med 43 St.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Næste Møde vil blive afholdt paa Mandag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Forholdsregler mod Brugten af usødygtige Skibe.

Mødet havet Kl. 3.

Ottende Møde.

Mandagen den 20de Oktober Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Efter Dagsordenen foretoges først Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget.

Der afgaves 37 Stemmesedler, som alle vare gyldige. Valgte bleve: Cederfeld og Simonson, C. A. Hansen, Rump, Lugen, hver med 37 Stemmer, og Sjørgensen med 36.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forholdsregler mod Brugten af usødygtige Skibe.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1189 ff.)

Schlegel: Det Lovforslag, som den høitærede Indenrigsminister har forelagt os, gaar ud paa at forhindre Brugten af usødygtige Skibe og foreskriver forskellige Forholdsregler til Sikkring af Skibet og Mandskabet. Det er en Afføring af den Bevægelse, som i den sidste halve Snes Aar har fundet Sted ikke blot i England, men ogsaa hos de fleste andre søfarende Nationer, og som unegtelig har noget høit tiltalende ved sig, da Enhver utvivlsomt maa sympathisere med, at der gjøres, hvad der kan gjøres, for at fiktte Mennesker imod Misbrug fra samvittighedsløse Nøderes eller Skipperes Side eller ialtfald imod Følgerne af disses Ledsindighed. Det er derfor vel forstaaeligt, at den høitærede Minister har haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, har nedsat en Kommission dertil, og, efter at denne Kommission har udarbejdet et Forslag, yderligere har bearbejdet dette Forslag og viist sin varme Interesse for Sagen ved at forelægge den her. Jeg nærer nu ingen Tvivl om, at det høie Thing ligesom jeg sympathiserer med disse Bestræbelser og ønsker, at det maa kunne lykkes at naae til et godt Maal i denne Retning; men jeg kan ikke negte, at jeg har nogen Frygt for Følgerne af en saadan Lov, og at jeg nærer nogen Tvivl om, at det skulde være nødvendigt, ialtfald for Tiden, at fastslaa saadanne Forbudsregler. Naar jeg siger, at jeg nærer nogen Frygt for Følgerne af en saadan Lov, da er denne begrundet i, at, naar man stiller større Fordringer i det Hele taget til Skibsrederne og Skibsførerne, saa vil dette selvfølgelig medføre betydelig større økonomiske Udgifter. Dette har Kommissionen heller ikke været blind for, — jeg skal i det Hele taget saa vidt muligt med Hensyn til de Argumenter, som jeg fremsøger for eller imod Sagen, bestræbe mig for at holde mig til, hvad Kommissionen selv siger. Derved haaber jeg, at Sagen vil blive stillet klarere frem, saa at der ikke bliver Noget, som kan lægges mig til Last med Hensyn til Partiiskhed i denne Sag, som jeg personlig jo forresten staar aldeles ubæret af i alle Henseender, og som jeg kun er kommen til at tage mig særlig af, fordi jeg gjennem min Stilling har faaet noget Kjendskab til den Slags Forhold. Kommissionen siger i sin Betænkning,